

INFORMAČNÍ LISTY

o sladování práce a rodiny

www.kr-vysocina.cz/rodinny_portal

2/2013

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Tyto listy jsou vydávány v rámci projektu „Rovnost na Vysočině v kontextu tvorby koncepce rodinné politiky kraje“, CZ.1.04/3.4.04/76.00239, který je financován z prostředků ESF prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu ČR.

Není nebezpečné učit se plavat, ale je nebezpečné to neumět!

Léto, hurá! Krásné teplé slunce a hlavně čas prázdnin. A s tím i dost starostí, jak zabavit děti a zajistit jim dostatečnou péči, odpovídající jejich věku, zatímco my chodíme do práce.

Už z dětství si pamatuji okamžiky netrpělivého čekání, kdy domů dorazí rodiče a my se konečně vydáme k vodě. Později přišly ty radostné chvíle, kdy jsme začali s kamarády jezdit na kole po nejbližších rybnících a tam se chladili ve studené vodě, kdykoliv se nám zachtělo. Dnes, když mám děti vlastní, navštěvujeme bazén alespoň jednou v týdnu, za krásného počasí v létě trávíme spoustu času na koupalištích, jezdíme na pobyty s dětmi, kde je pro ně připravený program včetně výuky plavání. Dovolená, o které děti stále mluví, je ta u moře. Sportujeme a trávíme čas i jinak, ale plavání děti opravdu baví!

Je to přirozený pohyb v prostředí, které je pro člověka teoreticky nepřirozené. Výhoda plavání je, že se dá poměrně snadno naučit a pak ho může provozovat prakticky každý bez ohledu na věk a zdravotní stav. Dobře působí na těhotné a zvládají ho i různě postižení lidé. Nejde o to plavat výkonnostně, jde o to naučit se základům a získat po-

zitivní vztah k vodě, aby plavání přinášelo radost.

Stejně důležitá je však i stránka bezpečnosti. Umět se pohybovat ve vod-

Foto: archiv Terezy Červinkové

ním prostředí a v různých nečekaných situacích může mnohým z nás zachránit život! Důležité je naučit se ve vodě chovat, odhadnout své schopnosti a vyhodnotit situaci, ve které se nacházíme. To vše by se měl člověk naučit co nejdříve. I roční dítě musí vědět, že skočit do vody je jen ten první krok. Druhým je se z ní dostat. V těchto situacích vždy jako instruktorka plavání radím (rodičům či větším dětem): „Lehni si na záda! Když spadneš nečekaně do vody, neper se s ní. Má velkou sílu a vždycy Tě přepere! Nesmíš si ji rozzlobit. Buď kamarád a věř, že Tě unese. Nekopej a nemlať do ní zběsile. Pohlad ji a lehni si do ní jako do postele, ona Ti pomůže, lehni si na záda a odpočiň si, vydýchej se. Když tam spadneš a nevíš jak dál, lehni si na záda a volej, koukej kolem sebe a volej. On přijde někdo, kdo Tě vytáhne. A na zádech můžeš ležet opravdu hodně dlouho!“

Pro mnoho lidí je poloha na zádech nepříjemná. U dětí kolem půl roku je to přirozený vývoj. Konečně se otočily na břicho a my je cpeme zase zpátky. Není vhodné jít násilím, ale stejně tak tomu naprosto ustoupit a opustit nácvik. Čím dřív se toto dítě naučí, tím pro něj lépe! V dospělosti už je skutečně velmi těžké léty utuženou averzi překonat.

Pokračování na str. 5

Žirafy poprvé v Jihlavě!

Ahoj, jmenuju se MANU a jsem žirafa Rothschildova (*Giraffa camelopardalis Rothschildi*). Všimli jste si někdy, že náš latinský název *camelopardalis* znamená něco mezi velbloudem a levhartem? To by mě teda zajímalo, kdo to vymyslel, patříme totiž mezi sudokopytníky – a to ne jen tak ledajaké! Jsme nejvyšší ze všech suchozemských savců! Já a moji jihlavští kamarádi sice zatím měříme něco málo přes 3 metry, ale v dospělosti můžeme vyrůst až do výšky 5,5 metru. A to už je teda něco!

Do Jihlavy jsem přijel z ostravské zoo v polovině května. Tady už se zatím zabývali moji spolubydlíci – ZUBERI (taky žirafa Rothschildova) a PAUL (ži-

rafa síťovaná). Paula poznáte na první pohled – je menší a má jinou kresbu srsti – červenohnědé skvrny oddělené od sebe bílou sítí. *Pokračování na str. 6*

Foto: ZOO Jihlava

Kraj Vysočina zřídil první Family Point

Dne 20. 5. 2013 byl v Havlíčkově Brodě slavnostně otevřen první krajský Famil Point. Pod tímto názvem se skrývá místo přátelské a otevřené rodině, které nabízí odpočinek, ale i informace a podněty pro aktivní život rodin. Jedná se o nízkoprahové zařízení, to znamená, že jej mohou využívat rodiny bez nutnosti registrace.

Kraj Vysočina tak navázal na zkušenosti Jihomoravského kraje, kde zejména v Brně již funguje hustá síť Family Pointů provozovaných Centrem pro rodinu a sociální péči. Tato organizace se stala partnerem krajského projektu Žijeme a pracujeme na Vysočině, v jehož rámci byl Family Point v Havlíčkově Brodě zřízen. Daný projekt předpokládá zřízení dalších míst v Jihlavě a v Třebíči, kde již podobné zařízení funguje asi dva roky jako zázemí pro rodiče s dětmi. Projekt by měl stávající funkci rozšířit o další aktivity.

Bližší informace o Family Pointu na ul. Horní č. 197, Havlíčkův Brod, naleznou zájemci na webu www.vysocina.familypoint.cz, nebo na telefonním čísle **734 694 487**, případně mohou napsat na adresu havl.brod@familypoint.cz. Prostory jsou otevřeny pro potřebu rodin v pracovních dnech od 9 do 15 hodin.

Zmíněný projekt je realizován Krajem Vysočina v partnerství s Informačním a poradenským centrem Vysočina o.p.s., Centrem pro rodinu a sociální péči Brno a společností 6. SENSE, s.r.o.

Ivana Matoušková

Pes, kniha a turistická značka – nejlepší přátelé člověka

Outdoorová GPS navigace s dotykovým displejem, elektromagnetickým kompasem, barometrickým výškoměrem a snímačem srdečního tepu je určitě úžasná pomůcka, atraktivní zejména pro dnešní mládež. Stále je však mezi námi hodně těch, kteří dají při rodinných výletech přednost mapě a turistickému značení, a to buď ze zvyku, z úcty k tradicím či prostě proto, že si GPS nemohou z finančních důvodů dovolit.

Značení turistických tras v českých zemích započalo již v r. 1889. Od té doby se jejich síť rozrostla na přibližně na 37 000 km značených pěších tras. Svou hustotou a kvalitou je hodnocena jako nejlepší v Evropě. O jejich údržbu pečují cca 1 400 značkařů, jejichž počet klesá. Zájemci o tuto činnost jsou proto vítáni. Klub českých turistů se věnuje nebo spolupodílí na značení pěších, lyžařských a cyklistických tras a od r. 2005 hipotras.

Jednotlivé trasy jsou barevně odlišeny dle stupně významnosti či atraktivity. Nejzajímavější úseky jsou na červené značce, následuje modrá, zelená a žlutá, i když toto rozlišení ne vždy odpovídá skutečnosti. Značky se liší tvarem či významem. ▶

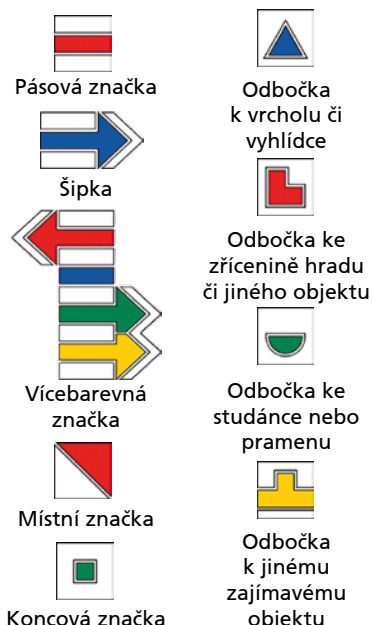
Turistika je optimální rodinná pohybová aktivita. Mohou se jí zúčastnit všichni její členové, tempo se pak přizpůsobí tomu nejslabšímu. Narozdíl od cykloturistiky umožňuje pěší turistika možnost nerušené komunikace. Mů-

žete se nechat vést turistickou značkou a současně probrat s dětmi či s partnerem vše, na co vám během týdne nevyšel čas. Pravda, toto všechno nabízí třeba golf. Ten však vyžaduje další nároky na vybavení a oblečení, členství v klubu apod. Pěší turistika neklade žádné finanční požadavky.

Zkrátka jdete, všemi smysly vnímáte okolní přírodu a současně věnujete pozornost ostatním členům skupiny. Pak se zaradujete, když v dáli uvidíte na stromě další značku potvrzující, že jdete správně, o čemž jste chvíli předtím pochybovali, aniž byste to ostatním dali znát. Je to tzv. útěchová značka, která se dává na přehledné úseky po určitých delších vzdálenostech, aby se turisté nelekli, že zabloudili. Oni toto slovo ale nemají rádi – „oni přece nezabloudili, jen nevědí, kde právě teď jsou“...

Přeji pohodové léto a ať se vám dobře šlape.

*Ivana Matoušková,
vedoucí značkařka
turistického značení*

Novinky z průběhu projektu

V březnu se uskutečnila celokrajská konference „(O)sladování pracovního a rodinného života“ v prostorách Krajského úřadu v Jihlavě. Této dvou-denní konference se zúčastnilo téměř 150 osob a ohlasy byly velice pozitivní. Prezentace, sborník a závěry z konference jsou k dispozici ke stažení na Rodinném portále.

Během března a dubna se uskutečnilo v Havlíčkově Brodě osm setkání v rámci podpůrné skupiny, které se zúčastnilo 11 žen, čelících obtížným životním situacím. Jednalo se o experimentální aktivitu, kterou naprostá většina účastnic hodnotila také velice kladně. Začátkem příštího roku se tato podpůrná skupina uskuteční v Třebíči a věříme, že i zde cca deset žen získá novou motivaci, posilu i konkrétní tipy, jak svou situaci úspěšně řešit.

Po úvodním zmapování situace v regionu se rozběhla praktická činnost pracovních skupin v jednotlivých okresech. Vybraní zástupci neziskového i komerčního sektoru a veřejné správy se pod vedením regionálních koordinátorů a koordinátorek schází a diskutují konkrétní problémy v regionu týkající se života rodin včetně námětů na zlepšení stávající situace. S poznatky z pracovních skupin dále pracuje řídicí výbor projektu, který pak doplňuje k jednotlivým bodům další argumenty, zasazuje je do širšího kontextu a předává příslušným pracovníkům krajského úřadu k dalšímu řešení. Máme již i několik podnětů na změny legislativy v této oblasti, které budou postoupeny do legislativního procesu.

Během letních měsíců proběhne výzkum mezi firmami v Kraji Vysočina týkající se uplatňování nástrojů na sladování pracovního a rodinného života a na podzim proběhnou odborné semináře ve městech Havlíčkův Brod, Žďár nad Sázavou, Jihlava a Pelhřimov. Budou též vydány dvě další brožury, které budou tentokrát zaměřeny na konkrétní nástroje a opatření pro subjekty veřejné správy a komerční sféry.

Projekt „Rovnost šancí na Vysočině“ je především o komunikaci, rozvíjení spolupráce mezi různými subjekty v Kraji Vysočina a osvětě. Doufáme, že zájem zejména odborné veřejnosti o aktivity projektu bude i nadále narůstat a usilovná práce jak realizačního týmu projektu, tak akterů zapojených do pracovních skupin již brzy přinese konkrétní viditelné změny, kterých si všimnou i „obyčejní“ občané Kraje Vysočina.

Vít Skála, manažer projektu

Senohrátky

Občanské sdružení Senohrátky vzniklo v dubnu 2011 z volného seskupení dobrovolníků, kteří pod hlavičkou a záštitou Obecního úřadu v Senožatech již několik let pořádali Pohádkový les, Drakiádu a Mikulášskou nadílku.

Impulzem pro vznik sdružení bylo aktivizovat kulturní život v obci a současně mít možnost žádat o dotace a sponzorské dary nezbytné pro pořádání akcí. Původní seskupení rodičů a posléze i Senohrátky reagovalo na nedostatečný kulturní život v obci Senožaty. Naším cílem je zlepšování kulturního života, udržování a rozšiřování místních tradic, budování mezilidských vztahů v rámci všech generací, a také výchova a motivace pokračovatelů tradic z řad dětí a mládeže.

Z akce Mikulášská nadílka

Chceme docílit toho, co ještě před několika lety bylo na vsi běžné – téměř všichni lidé se dříve na vesnici znali a byli si blíže než ve městech. V současnosti díky velkému pracovnímu vytížení dospělých se stane zřídka, aby se celé rodiny sešly a hovořily, co je nového, kdo se bude vdávat, ...a čí že je tamto dítě?, ...tihle se přistěhovali?, ...a do jaké chalupy?, atd. Sousedské vztahy tím začaly dost trpět a to, co dělá ves vsí – soudržnost, znalost místních lidí a poměrů – se začalo pomalu ztrácet. Ale nám se daří, díky pořádaným akcím, tyto základní znaky vesnice obnovovat a vracet.

Příkladem je Mikulášská nadílka aneb „S čerty nejsou žerty“ – pořádaná v prosinci. Již šest let se sejde mnoho lidí všech generací, s dětmi i bez nich, a každý si najde to, co od akce očekává a na co se těší. Děti projdou peklem, zapíší se do velké knihy hříchu, zváží se na váze pro hříšníky, od Mikuláše dostanou balíček. Rodiče si mohou s čerty zahrát pekelný mariáš, nakoupit předměty s vánoční tematikou na staročeském jarmarku (většina zboží je vyráběna podomácku v senožatských rodinách), ochutnat dobroty v občerstvení a posilnit se medovinou od místního včelaře nebo jiným lahodným mokem. A co je vůbec nejdůležitější – všichni mají čas a možnost si poklábat se „sousedy“, okouknout „které dítě je čí“, a určitě dojde i na vánoční přání. Zkrátka pěkné zakončení roku

ve vsi. Zřejmě také právě kvůli tomu se akce stala velmi oblíbenou tradiční akcí v Senožatech, kterou už navštěvuje i mnoho lidí z blízkého i dalekého okolí (kolem 700 návštěvníků).

Další oblíbenou a tradiční akcí je Pohádkový les, který se koná začátkem června jako oslava dne dětí. Tato akce se kromě jiného vyznačuje tím, že se jí účastní kolem 60 pořadatelů, kteří jsou především převlečení v kostýmech pohádkových bytostí a na cca 20 stanovištích se věnují dětem na jejich cestě lesem. Máme mezi sebou spoustu šikovných lidí, kteří zvládnou vyrobit krásné a do detailů propracované kostýmy, kulisy a další rekvizity. Těší mě, že takové lidi máme – jsou kreativní, obětaví, hrají a svým nadšením strhávají ostatní. Vlastně se tak trochu vzájemně „hecuje“ a vylepšujeme, co se dá.

V současnosti má sdružení 23 členů (dvě úřednice, traktorista, dvě prodavačky, dva dělníci, hajný, vychovatelka DD, dvě učitelky, ředitel ZŠ, automechanik, dvě účetní, zvěrolékař, starosta obce, místostarosta obce, chovatelka koní, dva soukromí podnikatelé, dva zedníci). Je však důležité říci, že s námi spolupracuje mnoho lidí (od 7 do 70 let), kteří sice o členství zatím nepožádali, ale aktivně se zapojují do všech pořádaných akcí. Tím také budujeme dobré vztahy mezi generacemi. Myslím, že je důležité připomenout, s kým spolupracujeme a jak nám pomáhají:

Obec Senožaty – finanční příspěvky na činnost sdružení, tisk plakátů, informace o akcích na webu obce www.senožaty.cz a v Senožatských novinách, organizační schůzky v prostorách zasedací místnosti OÚ, zapůjčení obecních

prostorů pro uskladnění majetku sdružení, pomoc při přípravách akcí, apod. Osobně pomáhají i starosta a místostarosta – jsou také členy sdružení.

Základní a mateřská škola Senožaty – ředitel ZŠ a několik učitelů ZŠ i MŠ se pravidelně podílejí na akcích organizačně, umožňují zdarma užívání prostor školy pro společné pečení vánočních perníků, zapůjčení tělocvičny na pořádání akce, před pohádkovým lesem děti v hodinách výtvarné výchovy malují obrázky pohádkových postavíček, kterými se značí trať. Škola umožnila také v rámci výtvarné výchovy, aby děti navrhly logo pro Senohrátky. Z návrhů pak vzniklo používané logo sdružení.

Senagro Senožaty a. s. – každoročně umožňuje pořádání Drakiády na některém poli v jejich vlastnictví, posečou před akcemi potřebná pole a louky, sponzorují nás i na pohádkovém lese, kde v jejich kuchyni pro děti upečou buchtu nebo uvaří polévku a pomohou s přípravou bramboráku na tradiční vánoční jarmark – a to vše zcela zdarma.

Dětský domov – některé vychovatelky a také starší děti z DD pomáhají v pohádkovém lese – účinkují, připravují kostýmy a kulisy, účastní se vánočního jarmarku jako trhovkyně a trhovci s vlastními výrobky dětí z DD.

Turistický oddíl Senožaty – turistiky (většinou důchodového věku) pravidelně chodí péci perníky na jarmark, vyrábí doma a následně věnují na jarmark své výrobky, zajišťují pravidelně zápis dětí do Pohádkového lesa a Drakiády a mají na starost výdej špekáčků na akcích.

Další organizace, které pomáhají – Policie ČR – Pelhřimov, BESIP Jihlava, Hasiči Senožaty a Onšov, Myslivecké sdružení Senožaty, někteří podnikatelé ze Senožat (několik je jich součástí členské základny sdružení, ale pomáhají i ti ostatní).

Pokračování na str. 5

Z akce Pohádkový les

Mateřská škola v lese?

Dětské lesní centrum Dvoreček

V Dětském lesním centru Dvoreček nabízíme každodenní výchovný a vzdělávací program pro děti ve věku 3 až 6 let inspirovaný myšlenkou lesních mateřských škol, waldorfskou pedagogikou a přístupem Respektovat a být respektován.

Naše lesní mateřská školka je zřizována občanským sdružením Rodinné centrum Vilémov o. s., funguje již od roku 2011. Děti se schází každý den

v sadu usedlosti Sychrov u Vilémova, kde jim jako zázemí slouží ekologický domek postavený ze slaměných balíků s hliněnými omítkami. Skoro po celý den, pokud to počasí dovolí, děti pobývají venku, kde pořádají výpravy do lesa, hrají hry, věnují se výtvarné činnosti, hudbě

Foto: DLC Dvoreček

a mnoho dalším činností. Díky přirozeným podnětům, které jim příroda nabízí, rozvíjí své zkušenosti, dovednosti, jemnou i hrubou motoriku. Každodenní pohyb venku velmi zvyšuje odolnost jejich imunitního systému. Hra v přírodě u dětí podporuje kreativitu, vytrvalost, sebedůvěru a schopnost koncentrace a komunikace. Naši pedagogové

s dětmi komunikují respektující přístupem, mají k nim úctu a pomáhají jim nenásilně řešit konflikty a vyjadřovat své pocity. Děti nehodnotí, ale vedou je k odpovědnosti a samostatnosti.

Pokud Vás zajímá, jak naše školka funguje, neváhejte nás kontaktovat, stále přijímáme nové děti. Během školního roku pořádáme řadu akcí pro veřejnost, o prázdninách potom letní program. Veškeré informace o naší činnosti najdete na www.dvorecek.eu

*Eva Drahozalová,
koordinátor DLC Dvoreček*

Mladí ochotníci z Radostína mají celosvětový ohlas (zejména na Vysočině)

Již několik let funguje v Radostíně spolek mladých ochotníků. Pod vedením paní Lenky Pospíchalové se v jejím souboru vystřídal několik desítek dětí ve věkovém rozpětí od 4 do 30 let. V určitém období v průběhu existence se na divadelní činnosti podílelo téměř 100 % mladé populace obce v uvedené věkové kategorii.

Začátky ochotnického divadla spadají na přelom 20. a 21. století. Již tehdy se věnovaly děti veřejným vystoupením (besídka pro seniory, recitace maminkám, předčítání z radostínských kronik apod.). Po nějakém čase našly odvahu vyzkoušet si divadelní kus. Volba padla na „největšího z Čechů“ – Járu Cimrmana, jehož několik her se postupně objevilo v repertoáru divadelníků (Dlouhý, Široký a Bystrozraký, Dobytí Severního pólu, Akt, Afrika). Dalo by se říci, že Jára Cimrman je „dvorním“ autorem tohoto divadelního souboru (a autorem výroku mírně upraveného v názvu článku).

Kromě těchto inscenací se členové souboru věnovali i nastudování klasických pohádek, často však v netradičním a překvapivém pojetí (Zlatovláska, Šípková Růženka, Mrazík). O náročnosti inscenace pohádky Mrazík svědčí fakt, že v ní někdy hraje jen 13 dětí, které musejí obsáhnout celkem 30 postav. Některé děti tedy za-

hrají i 5 rolí. Zcela ojedinělým se stalo nastudování Dvořákovy opery Rusalka, která byla inscenována ve večerních hodinách v nádherné přírodní scénérii dané zahradou paní režisérky (včetně jezírka).

Náročnost nastudování všech her je ovlivněna jednak velkým věkovým rozptylem všech účinkujících, jednak jejich školními povinnostmi. Skloubit aktivity všech, motivovat děti, aby vydržely

několikaměsíční snažení a překonaly zejména počáteční období zkoušek, se úspěšně daří již od počátku existence souboru paní režisérce Lence Pospíchalové.

Činnost divadelního souboru má řadu pozitivních dopadů:

Přispívá k aktivnímu trávení volného času dětí, které na vesnici nemají příliš velký výběr jiných možností. Studium role podporuje u dětí trénink paměti, kultivuje jejich celkový, zejména však ústní projev. Paní Pospíchalová dbá na širší kulturní rozhled „svých“ mladých herců, pro něž organizuje návštěvy hradů, koncertů a divadelních představení.

V neposlední řadě je nutné pamatovat na rodiče a další příbuzné dětských herců, kteří se podílejí na tvorbě kostýmů a dekorací. Divadlo tak funguje jako pojítka celé obce napříč generacemi.

Ocenění zaslouží všichni s ohledem na skutečnost, že se uvedeným aktivitám věnují bez finanční podpory ze strany obce, kraje či sponzora. Jediným jejich příjmem je dobrovolné vstupné. Spokojení diváci jsou pro mladé ochotníky tou nejvýznamnější odměnou, což je v dnešním zkomercializovaném světě věc téměř nevídaná.

Tak ať jim jejich nadšení ještě dlouho vydrží!

Ivana Matoušková

Foto: archiv spolku mladých ochotníků z Radostína

Geocaching – zábava pro celou rodinu

Pokud někomu přijde trochu nudné chodit jen tak na procházky do přírody bez jasného cíle nebo již procestoval všechny hrady, zámky a další pamětihodnosti v okolí, nabízí se geocaching jako ideální forma zpestření toulek přírodou.

Výhodou geocachingu je to, že je atraktivní pro současnou velmi technizovanou mládež, neboť je k němu zapotřebí internet a chytrý mobilní telefon. Tedy zařízení, se kterými děti a mládež velice rádi pracují. Existují i speciální GPS¹ navigační zařízení, ale pro rekreační geocaching bohatě postačí průměrný chytrý telefon, který v sobě má GPS modul.

Co to je vlastně geocaching? V podstatě stará známá hra hledání pokladu ukrytého v přírodě (střední a starší generace jistě zná z různých pionýrských táborů), s tím, že při geocachingu se nepoužívají krepové fábory na stromech ani šipky ze šišek a klacíků na cestě, ale GPS souřadnice. Navíc nemusíte před vlastní cestou nejdříve někam jít, poklad schovat a vyznačit trasu, což vždy byla časově náročná práce, ale stačí se podívat na internet a odtamtud si stáhnout souřadnice pokladů v lokalitě, kam se chystáte. Poklady („kešky“) ukrývají jednotliví zcela obyčejní lidé, dobrovolně, jen tak pro zábavu.

A jak to funguje? Sednete k internetu, podíváte se na stránku www.geocaching.com a tam si najdete „keše“ ve Vašem okolí nebo si najdete, kam se chystáte na výlet, na dovolenou, apod. Do mobilu si stáhnete mapu s informacemi o „keši“ (speciální aplikaci, která vše usnadní, si stáhnete v Play-

Store či iStore) a můžete vyrazit. Jste-li několik set metrů od „keše“, zapnete si v telefonu GPS a speciální aplikace Vás vede na hledané souřadnice. Ve skutečnosti se může jednat o poměrně dobrodružnou cestu, která zpravidla vede velmi hezkou přírodou. Na konci pak čeká schovaná krabička (ne vždy je zcela snadné krabičku i přes znalost souřadnic nalézt!) s různými drobnostmi a knížečkou (logbook), do které se zapíšete jako nalezci „keše“. Z věcí v krabičce si můžete cokoliv vzít a opět byste tam měli na oplátku něco vložit, tj. věcí z krabičky neubývá. Můžete zde nalézt např. starší skládačky z kindervajíček, různé sběratelské kartičky, které již nesbíráte, drobnější hračky, se kterými si vaše děti již nehrají, apod.

Takto cílené výlety mají řadu výhod: Keše jsou schovávány místními znalci na velmi hezkých místech, kam by se člověk běžně nedostal, protože z obyčejné ani turistické mapy se o nich nedozví. Pro malé děti je hledání „pokladu“ velice atraktivní, pro větší je zajímavé pomocí telefonu hledat souřadnice „keše“, pro rodiče a prarodiče je příjemné, že se podívají na skutečně zajímavá místa obvykle s velmi hezkým výhledem do krajiny. Všichni pak mají užitek z toho, že díky výletům jsou minimálně několik hodin až celý den všichni spolu, nikdo se nenudí a při putování za „keškou“ je možné pěkně posilovat rodinné vztahy...

Více informací o této moderní rodinné zábavě najdete např. na www.geocaching.cz.

*Vít Skála, člen RockGroup
(102 nalezených „kešek“, 1 založená)*

¹ GPS = Global Position System, tj. systém, který za využití satelitů obíhajících Zemi určí Vaši aktuální polohu s přesností na několik metrů

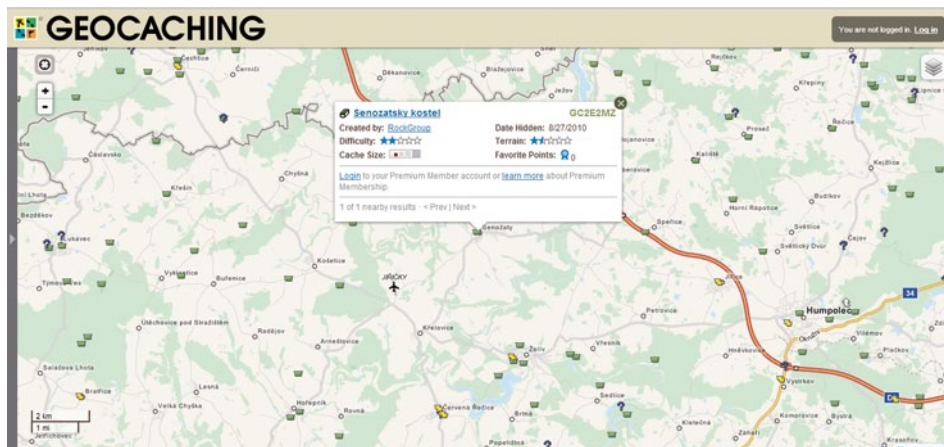

Foto: Geocaching.com

Senohrátky

Pokračování ze str. 3

V současnosti můžeme pomoc také oplácet. Z drobných příspěvků, darů, dobrovolného vstupného, a také za získané dotace z Fondu T-Mobile jsme si postupně pořídili 2 velké party stany, 10 souprav skládacích lavic a stolů, gril, el. hrnce na svažené víno a pěknou řádku kulis a rekvizit. Tyto věci zdarma půjčujeme pro pořádání dalších akcí v obci.

Je moc fajn cítit takovou podporu a chuť pomoci, ale není to vždy tak jednoduché, jak to nyní vypadá. Někdy se nás při organizaci akce sejde skutečně málo, nechce se nám, nesouhlasíme spolu, rádi bychom to udělali jinak, ale jsme omezeni financemi, apod.

Finance jsou důležité. Výtěžek z každé akce jde samozřejmě na pokrytí nákladů další akce. S rostoucí oblibou našich akcí rostou i celkové náklady na akci. Nedá se ale říci, že by také rostla výnosnost akce, protože jsme dodnes nezavedli pevné vstupné, ale stále vy-

bíráme dobrovolné vstupné. Nechceme pevným vstupným znevýhodňovat sociálně slabší rodiny, rodiny s více dětmi, děti z dětského domova apod.

Sdružení pracuje na základě dobrovolnosti bez nároku na honorář. Všichni aktéři věnují svůj čas, úsilí, ale i finance vynaložené do přípravy kostýmů, rekvizit, výrobků na jarmark, apod. Spoléháme se na dary od sponzorů a výnosy z akcí, hledáme další možnosti finanční pomoci z dalších zdrojů – drobné propagační předměty jako dárky pro děti, menší dotace nebo příspěvky.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem členům Senohrátek, jejich rodinám, mnoha dalším přátelům a organizacím, které pravidelně pomáhají, sponzorům, ale také všem, kteří nám fandí a chodí se na naše akce bavit spolu s námi. Všem přeji, ať nám to nadšení dlouho vydrží, abychom se potkávali na dalších akcích.

*Iveta Hnátová,
předsedkyně sdružení Senohrátky*

Není nebezpečné učit se plavat...

Pokračování ze str. 1

Navíc, na rozdíl od dětí, my už někdy přehnaně domýšlíme důsledky nezdaru a to nás značně zatěžuje.

Rodiče, kteří se nepovažují za zdatné učitele plavání svých dětí, mohou využít v současnosti populárních plaveckých kurzů kojenců, batolat a malých dětí. Děti se v nich nejprve seznamují s vodou, učí se do ní správně dýchat, hrají si, poté si osvojují základy plavání. Pohybová aktivita se postupně stává samozřejmou součástí denního režimu dětí. Hledají pozitivní vztah ke sportu zároveň s rodiči nebo prarodiči. Je to společně trávený čas. Druhým hlavním úkolem je právě naučit se sebezáchraně!

S vyhlídkou – doufejme – slunečného léta mohou jen popřát mnoho radostných a bezpečných chvil u vody v kruhu rodinném.

*Tereza Červinková
instruktorka plavání*

Dovolená trochu jinak

Už jste jistě slyšeli o trávení dovolené ve vlastním příbytku na kolech, o karavaningu. Je to ne zcela tradiční způsob trávení volného času, ale v České republice se těší čím dál tím větší oblibě. Ten, kdo by si chtěl takové cestování vyzkoušet, si hned nemusí karavan pořizovat. Má možnost si jej vypůjčit v půjčovnách nebo se ubytovat přímo v některém z kempů, které jsou karavany vybaveny.

Nechci tu vypisovat všechny klady a některé zápory, které tohoto koníčka provázejí. Jisté však je, že máte možnost být bezprostředně v přírodě a nemusíte cestovat nikam daleko, neboť i Vysočina oplývá mnoha místy, kde můžete svůj karavan zaparkovat a brzy ráno pozorovat probouzející se krajinu „přímo z ložnice“.

Není třeba vždy cestovat na daleké, luxusní dovolené. Objevujte se svými dětmi krásy, které leckdy máte za humny, dosažitelné během chvíle.

Zároveň se chci s vámi podělit o pocit, který mě pokaždé při cestování naší pětičlenné rodiny v tomto relativně malém domečku na kolečkách napadne – když se všichni v našem karavanu posadíme a třeba snídáme či obědvá-

me, jako rodina jsme si natolik blízko, že cítím tu nádhernou pospolitost a jsem moc rád, že nás ta blízkost podrží, i když už na dovolené nejsme.

PP

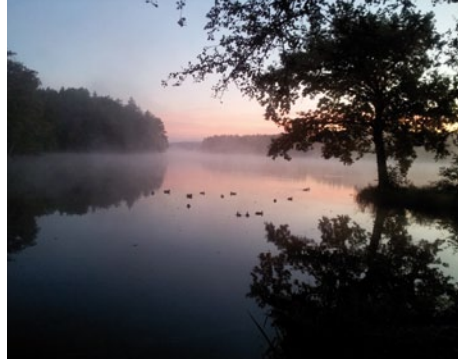

Foto: Bt

I takto může vypadat ranní výhled z ložnice karavanu...

Kontakty na regionální koordinátory projektu:

Mgr. Ing. Miroslav Cejpek,
regionální koordinátor – Třebíč,
e-mail: m.cejpek@trebic.cz,
tel.: 725 384 324

Ing. Jarmila Menšíková,
regionální koordinátorka – Havl. Brod,
e-mail: koordinator.hb@seznam.cz,
tel.: 734 694 502

Ing. Soňa Krátká,
regionální koordinátorka – Jihlava,
e-mail: sona.kratka@volny.cz,
tel.: 734 694 501

Mgr. Bc. Tereza Červinková,
regionální koordinátorka – Žďár n. S.,
e-mail: terezacervikova@gmail.com,
tel.: 734 694 503

Mgr. Milan Piš,
regionální koordinátor – Pelhřimov,
e-mail: milanpis72@gmail.com,
tel.: 734 694 490

Kontakt na hlavní kanc. projektu:

Krajský úřad Kraje Vysočina,
Odbor sociálních věcí,
Žižkova 57, 587 33 Jihlava
Mgr. Libuše Hajčiarová,
e-mail: Hajciarova.L@kr-vysocina.cz,
tel.: 724 650 279

Žirafy poprvé v Jihlavě!

Pokračování ze str. 1

Cestoval jsem ve speciálním vozidle (odborně se mu říká transportní box), který vypadá podobně jako třeba pro koně, akorát je mnohem vyšší. Dokonce se mu může v případě nutnosti snížit strop – to když se podjíždí mosty nebo dráty. V Jihlavě na mě čekali chovatelé a hlavně dva kamarádi žirafáci, kteří přijeli o den dříve. Paul přicestoval z Německa společně se Zuberim, který přijel dokonce až z Belgie!

V Jihlavě se nám líbí – takový honosný obývací jsme nečekali! Celá stavba s výběhem připomíná původní domovinu žiraf – africkou savanu. V pavilonu s námi bydlí ještě kočka pouštní, fenek a nahoře v patře noční afričtí savci (komba ušatá, komba Garnettova, tarbík, kaloň nebo daman).

Ve středu 5. června nám pracovníci jihlavské zoo připravili slavnostní přivítání – zpívali a tancovali tu zpěváci až z daleké Afriky! Na vyhlídce před naším výběhem se procházely modelky v šatech z afrických látek a moc jim to slušelo... A kdo chtěl, mohl dokonce ochutnat hmyzí speciality! Díval jsem se, jak je připravují – ale do pusy bych to nedal. My žirafy máme totiž nejradši vojtěšku, okus nebo mrkev.

Přijďte se na nás také podívat – pavilon AFRICKÉ SAVANY je otevřen od začátku června.

Zoologická zahrada Jihlava je otevřena každý den, v létě od 8:00 do 18:00 hodin.

Těšíme se na vás!

www.zoojihlava.cz

Více informací o projektu a užitečné odkazy najdete na:
www.kr-vysocina.cz/rodinny_portal

FEJETON

Účetní

Před konáním celokrajské konference o sladování pracovního a rodinného života, pořádané v rámci projektu počátkem měsíce března v Jihlavě, jsem u nás v Třebíči na ulici potkal dlouholetého známého, místního úspěšného podnikatele. Je to člověk dobrý, křesťansky založený a vysokoškolsky vzdělaný. Má spoustu dětí, o které s manželkou příkladně pečují, a mohu říci, že by mohli být příkladem vzorné rodiny.

Využil jsem příležitosti, abych ho osobně pozval na naši konferenci, s níž byl již obeznámen prostřednictvím mého dřívějšího e-mailu. Reagoval bleskově: „To zase chcete tahat ženy od dětí co nejdříve do práce, že?“ Ani jsem nestihl na jeho výrok reago-

vat, protože okamžitě pokračoval konstatováním: „Mám problém!! Mám ve firmě velice šikovnou a pečlivou účetní!“ Pomyslel jsem si: „Takových není nikdy dostatek.“ Z jeho dalšího líčení jsem pochopil, že ona šikovná účetní je v současné době ve vysokém stupni těhotenství, tedy před odchodem na mateřskou a poté na rodičovskou dovolenou. „Co mám dělat? Takovou budu těžko hledat!“, velice smutně konstatoval na závěr.

Vysvětlil jsem mu, že i na rodičovské dovolené může příjemce rodičovského příspěvku pracovat, že existují flexibilní formy práce jako práce na částečný úvazek, klouzavá pracovní doba a především práce z domova s podporou IT. Jeho účetní může pracovat z domova, jestliže bude souhlasit. Firma jí zajistí podmínky, což v tomto případě zna-

mená pouze zprostředkování dálkového přístupu do počítačové sítě jeho firmy.

S mou radou byl viditelně spokojen! Neposkytl mi však čas na bližší vysvětlení, že uvedená konference a daný projekt se právě zabývá šířením vhodných opatření, která povedou k řešení podobných problémů, a že jedním z jeho cílů je provádět osvětu o možnostech pružných podob práce i mezi firmami a podnikateli. Spěchal! Inu, typický podnikatel! Doufám, že se mi příště podaří dostat se více ke slovu, aby pochopil souvislosti. Nedám mu pokoj! Dělá to jen a jen pro jeho dobro a v zájmu rodin jeho zaměstnanců. Obávám se, že není „můj“ podnikatel v tomto (ne)chápání osamocen! Pošlu mu zatím alespoň tento fejeton!

Miroslav Cejpek